

पानियम - नम्बर चार

एक गठबन्धन

Jeff Pippenger

2025-03-04

पानियमको इतिहासमा एन्टिओकस म्याग्नस र म्यासेडोनका फिलिपबीच एउटा गठबन्धन स्थापित भएको थियो। युद्ध प्रत्यक्ष रूपमा बालक टोलमी पञ्चमको विरुद्ध एन्टिओकसद्वारा सञ्चालन गरिएको थियो, र फिलिपले यस अर्थमा योगदान पुऱ्याए कि राज्यका अन्य भागहरूमा उनले चलाएको युद्धले मिश्रका बालक-राजालाई सहायता गर्न आउन सक्ने अन्य सेनाहरूलाई रोक्‍यो। यसको अर्थ यो हो कि दक्षिणका अन्तिम राजा—मिश्रका बालक-राजाद्वारा पूर्वछायाङ्कित पुटिन (यहाँ “बालक” को अर्थ भविष्यवाणीगत रूपमा अन्तिम पुस्ता हो)—ट्रम्पद्वारा पराजित हुन्छन्, जो पानियममा टोलमी पञ्चमलाई पराजित गर्ने एन्टिओकस म्याग्नसद्वारा, तथा १९८९ मा सोभियत संघलाई पराजित गर्ने रीगनद्वारा, प्रतिनिधित्व गरिन्छ।

फिलिपको अर्थ “घोडाहरूको प्रेमी” हुन्छ, र “घोडाहरू” ले सैनिक तथा आर्थिक शक्तिदुवैको प्रतीकात्मक जनाउ दिन्छन्। घोडाहरूले रथ तान्छन् र सैनिकहरू तिनमा सवार हुन्छन्, अनि घोडाहरूले वस्तुहरूलाई बजारसम्म पनि पुऱ्याउँछन्। “घोडाहरू” “रथहरू, जहाजहरू र घोडसवारहरू” को प्रतीक हुन्, जुन पद चालीसमा वर्णन गरिएअनुसार उत्तरका राजासँगको यसको प्रतिनिधिमूलक सम्बन्धमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रमुख प्रतीक हो।

ट्रम्पका सहयोगीसँग म्यासिडोनका फिलिप र टेटार्क हेरोद फिलिपमा दुई प्रकारका प्रतिरूपहरू छन्। चाहे त्यो हेरोद फिलिप होस् वा म्यासिडोनका फिलिप, यस प्रतीकले त्यस व्यक्तिलाई चिनाउँछ जसले क्रमशः कैसर वा एन्टियोकसद्वारा आफूलाई प्रदान गरिएको शक्तिलाई प्रेम गर्छ। फिलिपले घोडाहरूलाई प्रेम गर्छ, र एक फिलिप म्यासिडोनबाटका थिए, जसले सिकन्दर महानको राज्यमा केन्द्रीय र आधारभूत भूमिका निर्वाह गरेको थियो।

यो उहाँको मातृभूमि थियो, उहाँले आफ्ना पिता फिलिप द्वितीयबाट उत्तराधिकारमा प्राप्त गरेको राज्य, र उहाँको विशाल साम्राज्यको आरम्भिक आधारभूमि। ग्रीसको उत्तरी भागमा अवस्थित म्यासेडोन त्यो राजनीतिक तथा सैन्य केन्द्रका रूपमा विशिष्ट थियो जहाँ सिकन्दरको जन्म (पेल्लामा, 356 BC) भयो र उहाँको पालनपोषण भयो, अनि यहीँबाट उहाँका विजययात्राहरूलाई गति दिने प्रारम्भिक साधनस्रोत, जनशक्ति, र संगठनात्मक संरचना उपलब्ध भए। सारतः, म्यासेडोन सिकन्दरको राज्यको केन्द्रबिन्दु थियो—यसको आरम्भबिन्दु, सैन्य शक्ति-स्रोत, र त्यस्तो भूभाग जसले उहाँको साम्राज्य यसको सीमाभन्दा धेरै टाढासम्म विस्तार हुँदै जाँदासमेत उहाँको म्यासेडोनियाली राजाको पहिचानलाई आधार प्रदान गरिरह्यो।

म्यासेडोनले अलेक्जेन्डरको चार भागमा विभाजित राज्यको उत्तरी क्षेत्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसकारण, एक फिलिप टेटार्क हो, जसको अर्थ ‘चौथो भाग’ हुन्छ, र अर्को फिलिप अलेक्जेन्डरको पूर्व साम्राज्यका चार वायुमध्ये ‘एक-चौथाइ’ हो।

हेरोदले वाचालाई अस्वीकार गर्ने व्यक्तिको प्रतिनिधित्व गर्दछ। हेरोदसम्म पुग्ने रक्तवंश एसावले आफ्नो ज्येष्ठाधिकार अस्वीकार गर्‍यो। चुनिएको वाचाबद्ध प्रजाको इतिहासको एकदम प्रारम्भमै, एसाव ख्रीष्टले प्रमाणित गर्न आफ्नो मृत्यु अर्पण गर्नुभएको वाचालाई अस्वीकार गर्नेहरूका प्रतीक बने। ठीक त्यही बिन्दुमा, जहाँ परमेश्वरले आफ्ना चुनिएका वाचाबद्ध प्रजालाई बाह्र कुलमा विस्तार गर्न लाग्नुभएको थियो, एसावले विद्रोह गर्‍यो। प्राचीन इस्राएलको अन्त्यमा, जब क्रूसको समयमा यहूदीहरूले आफूहरूसँग “कैसर बाहेक अर्को कुनै राजा छैन” भनी दाबी गरे, तब यहूदी जाति अन्त्यमा त्यही प्रतीक बन्यो, जसको प्रारम्भमा एसावद्वारा पूर्वछाया दिइएको थियो। हेरोदको वंशावली एसाव र यहूदीहरूको रक्तवंशले बनेको छ—त्यस्तो रक्तवंश, जसलाई प्रारम्भमा विद्रोही वाचा-भंगकर्ताले, र अन्त्यमा विद्रोही वाचाबद्ध प्रजाले प्रतीकित गरेको थियो।

महान् हेरोदले ती करहरू लगाएका थिए जसले यूसुफ र मरियमलाई बेथलेहेममा ल्यायो, र उनका तीन छोराहरूमध्ये एक, महान् हेरोदका छोरा हेरोद अन्तिपासले क्रूसको समयमा शासन गर्यो। ख्रीष्टको जीवनको अवधि उहाँको जन्मदेखि उहाँको मृत्युसम्म प्रतीकात्मक रूपमा हेरोदको परिवारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, यसरी त्यस इतिहासलाई चुनिएका मानिसहरूको भेटघाटको समयका रूपमा चिन्हित गर्दै, यस्तो भेटघाट जसलाई समग्रमा यहूदीहरूले कहिल्यै देखेनन्।

येशूको जन्मको प्रत्युत्तरस्वरूप हेरोद महान्ले बालबालिकाहरूको हत्या गरायो, यसरी उसले मोशाको जन्मसम्बन्धी इतिहासलाई पुनरावृत्त गर्‍यो, जब मिश्रले बालबालिकाहरूलाई मारिरहेको थियो। पहिलो बालहत्या अपेक्षित चुनिएको जनलाई मार्ने प्रयास थियो, र अन्तिम बालहत्या पनि फेरि अपेक्षित चुनिएको जनलाई मार्ने प्रयास नै थियो। एक लाख चौवालीस हजारले मोशा र थुमाको गीत गाउँछन्, र भविष्यवाणीको दृष्टिले “गीत” ले एउटा अनुभवलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। एक लाख चौवालीस हजार त्यस्तो अवधिमा जीवित रहन्छन्, जसमा समानान्तर अनुभवहरू विद्यमान छन्। ती समानान्तरहरूमध्ये एउटा जनवरी २२, १९७३ मा आइपुग्यो, जब संयुक्त राज्य अमेरिकामा गर्भपतनलाई अनुमति दिने सर्वोच्च अदालतको फैसला आयो। त्यसपछिका उनन्चास वर्षहरूमा संघीय स्वीकृतिप्राप्त गर्भपतनमार्फत एक लाख चौवालीस हजारमध्ये पर्न सक्ने सम्भावित उम्मेदवारहरूमध्ये करिब ६६ मिलियनको हत्या गरियो।

शक्तिले सैन्य बलको प्रतीक जनाउँछ:

मैले देखेको त्यो पशु चितुवाजस्तै थियो, उसका खुट्टाहरू भालूका खुट्टाजस्ता थिए, र उसको मुख सिंहको मुखजस्तो थियो; अनि अजिङ्गरले उसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र ठूलो अधिकार दियो। प्रकाश 13:2.

झागन, जो मूर्तिपूजक रोम थियो, त्यसले पापत्वलाई तीनवटा कुरा प्रदान गर्‍यो, अर्थात् “आफ्नो शक्ति, र आफ्नो आसन, र महान् अधिकार।” पद बाह्रमा संयुक्त राज्य अमेरिका, अर्थात् पृथ्वीबाट निस्केको जनावर, त्यसको अगाडि रहेको जनावरको सम्पूर्ण “शक्ति” प्रयोग गरिरहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। तैपनि, पद दुईमा “शक्ति” भनेर प्रयोग गरिएको शब्द, पद बाह्रमा “शक्ति” भनेर अनूदित शब्दभन्दा भिन्न ग्रीक शब्द हो। पद दुईमा “शक्ति” G1722 हो: जसको अर्थ हुन्छ सामना-सामु (शाब्दिक वा रूपकात्मक रूपमा): उपस्थितिमा (दृष्टिमा)।

बाह्रौं पदमा रहेको “शक्ति” भन्ने शब्द फरक ग्रीक शब्द हो।

र उसले आफ्नो सामुने पहिलो पशुको सम्पूर्ण अधिकार चलाउँछ, र पृथ्वी तथा त्यसमा बसोबास गर्नेहरूलाई त्यस पहिलो पशुको पूजा गर्न लगाउँछ, जसको घातक घाउ निको पारियो। प्रकाश 13:12।

यहाँ “power” G1832 शब्द का अर्थ है, (योग्यताको भावमा); विशेषाधिकार, अर्थात् प्रत्यायोजित प्रभाव: अधिकार, अधिकार-क्षेत्र, स्वतन्त्रता, शक्ति, हक, सामर्थ्य। बाह्रौं पदमा “power” शब्दले यो पहिचान गराउँछ कि पृथ्वीको जनावर समुद्रको जनावरको प्रत्यायोजित अधिकार हो—संयुक्त राज्य अमेरिका समुद्रको जनावरको प्रतिनिधि-प्रतिरूप हो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले पहिलो जनावरको सम्पूर्ण प्रत्यायोजित अधिकार प्रयोग गर्दछ। दोस्रो पदमा मूर्तिपूजक रोमले पापतन्त्रलाई तीनवटा कुरा दियो। क्लोविसले 496 मा टोल्बियाकको युद्धमा आफ्नो सैनिक तथा आर्थिक सामर्थ्य पापतन्त्रलाई दियो। कन्स्टान्टिनले 330 मा साम्राज्यको “seat” हस्तान्तरण गरिदिए, र जस्टिनियनले 533 मा एक फरमानद्वारा पोपलाई विधर्मिहरूको सुधारक तथा मण्डलीहरूको प्रधानका रूपमा पहिचान गराए। 496 मा क्लोविसले 1989 मा रेगनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। रेगनले ट्रम्पको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ।

ग्रेगरी अफ टूर्सका अनुसार (जसले करिब एक शताब्दीपछि लेखेका थिए), क्लोभिस युद्धमा हाउँ थियो र, निराशाको अवस्थामा, सहायताका लागि क्याथोलिक परमेश्वरलाई पुकार्‍यो। उनकी पत्नी क्लोटिल्ड, एक क्याथोलिक बर्गुन्डियन राजकुमारी थिइन्, जसले उनलाई मूर्तिपूजाबाट परिवर्तन हुन निरन्तर आग्रह गर्दै आएकी थिइन्। क्लोभिसले यदि आफू विजयी भयो भने क्याथोलिक धर्म ग्रहण गर्ने भाकल गर्‍यो। युद्धको अवस्था पल्टियो—चाहे त्यो दैवी हस्तक्षेपद्वारा होस् वा सैनिक रणनीतिद्वारा—र क्लोभिसले अलेमान्नीमाथि विजय प्राप्त गर्‍यो, तिनीहरूका राजालाई

मान्यो र तिनीहरूका सेनालाई तितरबितर पार्‍यो। आफ्नो भाकलप्रति सत्यनिष्ठ रहँदै, उसले क्याथोलिक धर्म ग्रहण गर्‍यो र बप्तिस्मा लियो, जसको परम्परागत मिति सन् 496 को क्रिसमस दिवसमा रेम्समा विशप रेमिजियस (सन्त रेमी) द्वारा भएको मानिन्छ।

उनको धर्मान्तरणले एउटा निर्णायक मोडको संकेत गर्‍यो, जसले क्लोभिसलाई जर्मानिक शासकहरूमध्ये पहिलो क्याथोलिक राजा बनायो (आरियन ख्रीष्टियन भिसिगोथ वा ओस्ट्रोगोथहरूभन्दा भिन्न)। यसले फ्राङ्कहरूलाई रोमी चर्चसँग आबद्ध गरायो, जसद्वारा उनलाई गालो-रोमी जनसमुदाय र पोपतन्त्रको समर्थन प्राप्त भयो। क्लोभिसको बप्तिस्मालाई प्रायः क्याथोलिक राष्ट्रका रूपमा “फ्रान्सको जन्म” को प्रतीकात्मक घटना मानिन्छ, जसले आरियनवाद वा मूर्तिपूजामा अडिग रहेका अन्य बर्बर राज्यहरूबाट यसलाई पृथक् गर्‍यो। यही कारणले क्याथोलिक परम्पराले फ्रान्सलाई “क्याथोलिक चर्चको जेठो सन्तान,” तथा “क्याथोलिक चर्चकी ज्येष्ठ पुत्री” भनेर सम्बोधन गर्छ।

जब सन् ४९६ मा क्लोभिस पोपसत्ताको पहिलो प्रतिनिधि शक्ति बन्यो, तब उसले सन् १९८९ मा प्रतिनिधि शक्ति बनेका रेगनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। रेगन र पोप जोन पॉल द्वितीयको इतिहासमा दक्षिणका राजालाई पतन गराउने उद्देश्यले एउटा गोप्य गठबन्धन गठन गरिएको थियो। सन् १७९८ देखि आइतवारको व्यवस्थासम्म टायरकी वेश्या लुकाइएकी छ, र ऊ ठीक त्यही वेश्या हो जसले आफ्नो मूल म्यासिडोन, अर्थात् उत्तरीतम राज्यसम्म पछ्याउँछे। ऊ उत्तरका राजा हो, भविष्यवाणीगत रूपमा लुकाइएकी, तर अझै पनि आफूलाई अचूक भएको दाबी गरिरहेकी छ।

पोपले “वाचालाई त्याग्नेहरू” को पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो भविष्यवाणीगत रूपमा ती तीन प्रतिनिधि युद्धहरूभरि लुकेका रहे तापनि अन्ततः पानियमको युद्धको इतिहासमा दृष्टिगोचर हुनेछन्। साम्राज्यवादी रोमबाट पोपसत्तात्मक रोममा हुने संक्रमणमा, दानिएलले बाइबलीय भविष्यवाणीको चौथो राज्यको रूपमा मूर्तिपूजक रोम आफ्नो समयको अन्त्यतर्फ पुगिरहेको बेला पहिचान गर्दछ।

किनकि किस्तीमका जहाजहरू उसको विरुद्धमा आउनेछन्; त्यसकारण ऊ दुःखी हुनेछ, र फर्केर पवित्र करारको विरुद्ध क्रोध प्रकट गर्नेछ; उसले त्यस्तै गर्नेछ; उसले फेरि फर्केर पवित्र करारलाई त्याग्नेहरूसित मिलाप गर्नेछ।
दानियल 11:30.

“पवित्र करारलाई त्याग गर्नेहरू” भन्ने पदमा क्याथोलिक कलीसियालाई जनाइएको छ। पवित्र करारलाई त्याग गर्नेहरू यूहन्ना प्रकटकर्ताले उल्लेख गरेको पर्गामसको सम्झौतापरक कलीसिया हुन्, जसबारे पावलका अनुसार पापको मानिस प्रकट हुनुभन्दा अघि धर्मत्याग हुने थियो। क्याथोलिकवाद तिनै हुन् जसले करारलाई त्याग गरेका छन्, जसको प्रतिनिधित्व परमेश्वरको वचनमाथि ल्याइएको आक्रमणद्वारा, साथै सातौँ-दिनको शबाथमाथि पनि, गरिएको छ; यी दुवैलाई कन्स्टान्टिनको समयदेखि क्रमशः बढ्दो आक्रमणहरूअन्तर्गत ल्याइयो। यसअघि अध्याय एघारमा पनि “करार” को उल्लेख गरिएको छ।

र यी दुवै राजाहरूका हृदय दुष्टता गर्नतर्फ लाग्नेछन्, र तिनीहरूले एउटै मेजमा बसिरहेर झूट बोल्नेछन्; तर त्यो सफल हुनेछैन, किनकि अन्त त अझै नियुक्त गरिएको समयमा नै हुनेछ। तब ऊ ठूलो धन-सम्पत्तिसहित आफ्नो देशमा फर्कनेछ; र उसको हृदय पवित्र करारको विरुद्धमा हुनेछ; र उसले पराक्रमका कामहरू गर्नेछ, अनि आफ्नै देशमा फर्कनेछ। नियुक्त गरिएको समयमा ऊ फेरि फर्कनेछ, र दक्षिणतिर आउनेछ; तर त्यो पहिलेको जस्तो, वा पछिल्लोपटकको जस्तो हुनेछैन। दानियल 11:27-29.

यी पदहरूमा “उनी” आफ्नो देशमा फर्कन्छन्, त्यसपछि पछि फेरि आफ्नै देशमा फर्कन्छन्। यी दुई फर्काइहरूले दुई विजयहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको पछि रोम सहरतर्फको विजयी “फर्काइ” आयो। पहिलो ई.पू. 31 मा एन्टोनी र क्लियोपेट्राविरुद्धको Actium को युद्ध थियो, र दोस्रो ई.स. 70 मा यरूशलेमको विनाशपछि थियो। पदहरूमा उल्लिखित “नियुक्त समय” ई.स. 330 वर्ष हो, जसले पद चौबीसको भविष्यसूचक “समय” को समाप्तिलाई चिन्हित गर्छ, जुन तीन सय साठी वर्षसँग बराबर हुन्छ।

एउटै मेजमा झूट बोल्ने ती दुई राजाहरूले त्यसो “निर्धारित समय” अघि गर्छन्, “किनकि अन्त त अझै निर्धारित समयमै हुनेछ।” विचार गर्नुपर्ने प्रश्न यो हो कि पदले “तब ऊ ठूला धनसम्पत्तिसहित आफ्नो देशमा फर्कनेछ” भनेर भन्दाखेरि यसको अर्थ के हो? के यसको अर्थ यो हो कि निर्धारित समयमा ऊ फर्कनेछ; अथवा यसको अर्थ यो हो कि ती दुईले मेजमा झूट बोलेपछि ऊ फर्कनेछ, र त्यसकारण त्यो फर्काइ निर्धारित समयभन्दा अघि हुनेछ?

उरियाह स्मिथले ती दुई फिर्तीलाई 31 BC र 70 AD का रूपमा पहिचान गर्छन्, जसले नियुक्त समय अर्थात् सन् 330 भन्दा अघिको इतिहासलाई जनाउँछ। स्मिथले यो पनि आँल्याउँछन् कि उनन्तीसौं पदको “फिर्ती” सन् 330 पछिको हो, र त्यो Actium र Jerusalem का युद्धपछिका फिर्तीहरूजस्तो सफल हुँदैन। यसको अर्थ के हो भने, नियुक्त समयभन्दा अघि एउटा भेटघाट हुन्छ जहाँ झूट बोलिन्छ, त्यसपछि झूट बोलिरहेका दुई राजामध्ये एकजना ठूलो धनसम्पत्तिसहित फर्कन्छ, अनि उसले पवित्र करारको विरोध गर्छ, पराक्रमका कार्यहरू गर्छ, र नियुक्त समय अर्थात् सन् 330 मा फर्कन्छ।

त्यसपछि उसले दक्षिणमाथि आक्रमण गर्छ, तर त्यो आक्टियमको युद्ध वा यरूशलेमको विनाशजस्तो हुनेछैन। यी पदहरूमा ईस्वी ७० को इतिहासले “पवित्र करार” द्वारा उक्त अंशमा प्रतिनिधित्व गरिएको परमेश्वरका चुनिएका करारका जनहरूको अन्त्यलाई चित्रण गर्दछ। पद तीसमा मूर्तिपूजक रोमले पवित्र करार त्याग्नेहरूसित समझदारी राख्दछ। ईस्वी ७० परमेश्वरका करारका जनको रूपमा प्राचीन शाब्दिक इस्राएलको पूर्ण अन्त्य थियो, र पद तीसले ईस्वी ७० पछि चार शताब्दीपछिको इतिहासलाई पहिचान गरिरहेको छ। पद तीसमा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा करार त्याग्नेहरू तिनीहरू हुन्, जसले परमेश्वर र उहाँका ख्रीष्टियन जनहरूबीच बाँधिएको करारलाई त्यागेका छन्। पद तीसमा पवित्र करार त्याग्नेहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको मण्डली पोपवादी रोम हो।

किनभने किस्तीमका जहाजहरू उसको विरुद्धमा आउनेछन्; यसकारण ऊ शोकाकुल हुनेछ, र फर्केर पवित्र करारको विरुद्ध क्रोध प्रकट गर्नेछ; त्यही उसले गर्नेछ; उसले फेरि फर्केर पवित्र करार त्याग्नेहरूसित समझदारी गर्नेछ। दानिएल 11:30।

उनन्तीसौं पदले हामीलाई सन् ३३० सम्म ल्याउँछ, जुन समय राजधानी सहरलाई कन्स्टान्टिनोपलमा सारेर कन्स्टान्टिनले पूरा गरेको तोकिएको समय थियो। त्यस मार्गचिह्नमा मूर्तिपूजक रोम दक्षिणी युद्धमा तानिने थियो, तर त्यो अक्टियम र यरूशलेमजस्तै सफल हुने थिएन। त्यसपछि तीसौं पदमा मूर्तिपूजक रोममाथि गेन्सेरिकले आक्रमण गर्छ, जसले आफ्नो नौसैनिक युद्ध किस्तीमबाट आरम्भ गर्‍यो, जसलाई आज कार्थेज भनेर चिनिन्छ। मूर्तिपूजक रोमविरुद्धको यो युद्धलाई प्रकाशको पुस्तकका सात तुरहीहरूमध्ये दोस्रो तुरहीको रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको थियो। ती तुरही शक्तिहरूमध्ये पहिलो चारले सन् ४७६ सम्ममा पश्चिमी रोमलाई अन्त्यमा पुर्‍याए। ती पहिलो चार तुरहीहरूमध्ये दोस्रो तुरही, अर्थात् किस्तीमका जहाजहरू, सबैभन्दा घातक थियो, किनकि गेन्सेरिकले समुद्रमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्‍यो र साम्राज्यको सम्पत्ति सुक्दै गयो।

किस्तीमका जहाजहरूद्वारा सामना गरिँदा र शोकाकुल पारिँदा, ऊ फर्कन्छ र पवित्र करारको विरुद्ध क्रोध प्रकट गर्दछ। यो ५३८ मा पोपसत्ताको सशक्तीकरणसम्म पुग्ने इतिहासमा, परमेश्वरको वचनविरुद्धको युद्धमार्फत पूरा भयो। त्यसपछि ऊ फर्कन्छ र “पवित्र करार त्याग्नेहरूसित समझदारी” राख्छ। मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमबीचको त्यो अन्तरक्रिया ५३३ मा जस्टिनियनको आदेशद्वारा पूरा भयो। त्यसपछि अर्को पद, अर्थात् एकतीसौं पदले, मूर्तिपूजक रोम कसरी “शोकाकुल” पारियो भन्ने कुरा निरन्तर बताउँछ। 2 Thessalonians मा, पावलले ५३८ मा पोपसत्ताले नियन्त्रण लिनबाट मूर्तिपूजक रोमले “रोक लगाएको” थियो भनी सिकाउँछन्। जब ऊ समुद्रतर्फबाट आएको यस्तो आक्रमणद्वारा शोकाकुल पारिन्छ, जसले राज्यको अर्थतन्त्रलाई ध्वस्त पार्दछ, तब उसले पवित्र करारको विरुद्ध क्रोध प्रकट गर्दछ, अनि करार त्याग्नेहरूसित समझदारी राख्छ। त्यसपछिका पदहरूमा, “हातहतियारहरू”, जसले ४९६ मा क्लोभिसद्वारा पोपसत्तालाई दिइएको शक्तिलाई जनाउँछ, उठ्छन्, र तिनीहरूले बलको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्छन्, जसले इतिहासमा रोम नगरलाई जनाउँथ्यो; अनि त्यसपछि मूर्तिपूजक रोमले त्यस क्षेत्रबाट मूर्तिपूजक धर्म (दैनिक) हटाउने थियो र त्यसको स्थानमा क्याथोलिक धर्म स्थापित गर्ने थियो, अनि त्यसपछि तिनीहरूले ५३८ मा

पोपसत्तालाई सिंहासनमा बसाल्छन्।

जब ५३८ मा पापसीलाई अधिकार प्रदान गरियो, तब त्यसले हामीले विचार गरिरहेका पदहरूमा प्रतिरूपित गरिएको एक भविष्यवाणीय साक्षी, साथै एक ऐतिहासिक साक्षी पनि प्रस्तुत गर्‍यो। सन् ५३८ को प्रतिरूप ३१ ई.पू. र एक्टियमको युद्धद्वारा देखाइन्छ। दानिएल अध्याय आठ, पद नौमा, पृथ्वीको सिंहासन ग्रहण गर्नका लागि अन्यजातीय रोमले तीनवटा भौगोलिक अवरोधहरूलाई जित्ने थियो। पहिलो पूर्वतर्फ सिरिया थियो; त्यसपछि यहूदा र यरूशलेम, र त्यसपछि एक्टियमको युद्धमा मिश्र। पापीय रोमका लागि पनि तीनवटा सीडहरू उखेलिए, जसमध्ये तेस्रो गोथहरू थिए, जसलाई ५३८ मा रोम नगरबाट हटाइयो। अन्यजातीय रोम र पापीय रोमले दुई साक्षीहरू प्रदान गर्छन्, जसले एक्टियमको युद्ध ५३८ सँग मेल खान्छ भन्ने पहिचान गराउँछन्, र ५३८ ले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवारको व्यवस्थालाई चित्रित गर्छ, जब आधुनिक रोमले अनुग्रह-अवधि समाप्त नहुन्जेल सर्वोच्च शासन गर्छ।

हामीले सत्ताइसौँदेखि एकतीसौँ पदसम्मको समग्र अवलोकन सम्पन्न गरेका छौं।

अर्को लेखमा, हामी यी पदहरूमा ध्यान केन्द्रित गर्नेछौं र उक्त खण्डलाई पद एघारदेखि पन्ध्रसम्मको इतिहाससँग मिलाउने कार्य आरम्भ गर्नेछौं।